



به نام خدا

دانشکده‌ی مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی دانشگاه تهران

مبانی کامپیوتر و برنامه‌نویسی



استاد: دکتر مرادی

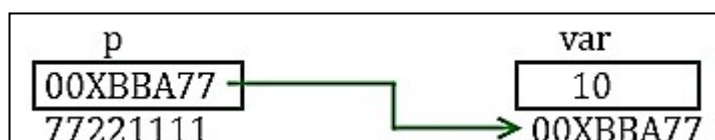
عنوان: آزمایشگاه پنجم (اشاره‌گرها)

نیمسال دوم

۹۸-۹۹

در این جلسه شما با اشاره‌گرها (pointer) و ارتباط آن‌ها با آرایه‌ها آشنا خواهید شد.

تعریف اشاره‌گر: اشاره‌گر یک متغیر است که حاوی آدرس یک متغیر دیگر در فضای حافظه است.



می‌توانیم به ازای هر نوع متغیر اشاره‌گر مخصوص به آن نوع متغیر را به صورت زیر تعریف کنیم:

`Variable_Type *variable_name;`

همانطور که می‌دانید می‌توانیم با استفاده از علامت `&` به آدرس یک متغیر دسترسی پیدا کنیم. همچنین برای دسترسی به محتوای متغیری که اشاره‌گر به آن اشاره می‌کند، از علامت `*` قبل از نام اشاره‌گر استفاده می‌کنیم:

```
int a = 1;
int *p;
p = &a;
int b = *p; // b's value equals to 1
```

۱. انجام دهید!



(۱) قطعه کد مقابل را نوشته، کامپایل و اجرا نمایید و با قرار دادن breakpoint در برنامه در هر قسمت مقادیر خواسته شده را مشاهده کنید:

```

int main() {
    int x;
    int *ptr;
    int **ptr2;
    /* مقدار موجود در اشاره گر ها و متغیر فوق را توجیه کنید */
    x = 25;
    ptr = &x;
    ptr2 = &ptr;
    /* اکنون مقادیر دو اشاره گر فوق نشان دهنده چه هستند؟ */
    *ptr = 2 * **ptr2;
    printf("x = %d and address of x = 0x%p = 0x%p = 0x%x = 0x%p \n",
x, ptr, &x, &x, *ptr2);
    /* مقدار خروجی را مشاهده کنید. */
    return 0;
}

```

نکته : هنگام کار با اشاره گر ها باید بسیار دقت کرد زیرا ممکن است در صورت مقداردهی اشتباه به اشاره گر با خطای زمان اجرا مواجه شویم.

به عنوان مثال، قطعه کد زیر را در debug mode اجرا و نتیجه را مشاهده کنید:

```

int main(){
    int *ptr = 0x1;
    *ptr = 25;
    return 0;
}

```

قسمت ۱ : آزمایش خواسته شده را انجام داده و نتایج به دست آمده را در کادر زیر بنویسید.

برنامه در حال اجرای خطی که در آن متغیر را تعریف نمودیم مقداری را از خود حاطه برابر با آن قرار میدهد.

مقدار متغیر ها پس از مقدار دهی برابر ۲۵ خواهد بود. در واقع ptr به آدرس x اشاره میکند و مقدار x، ۲۵ میباشد. و همچنین ptr2 به ptr اشاره میکند.

در نهایت جایی را که ptr به آن اشاره میکند را برابر 2 ضرب در جایی که ptr2 به آدرس آن اشاره میکند میکنیم.

که برابر با 50 میشود. پس مقدار x برابر 50 میشود.

و مقدار هگز آدرس ها که همه به x اشاره میکنند و خود مقدار x پرینت میشود.

رابطه ی نزدیکی بین اشاره گر ها و آرایه ها وجود دارد. وقتی یک آرایه تعریف می کنید، آدرس اولین خانه ی آن در متغیر مربوطه ریخته می شود. مثلاً اگر داشته باشیم `int x[10]` یک آرایه با ۱۰ خانه از نوع `integer` تعریف کرده ایم که آدرس اولین خانه ی آن در متغیر `x` ریخته شده است. حال به دو نکته زیر توجه کنید:

(۱) برای دسترسی به محتوای یک خانه ی آرایه دو روش وجود دارد:

- a. از اندیس مربوطه استفاده کنیم. مثلاً `x[6]` (یعنی محتوای هفتمین خانه ی آرایه)
- b. به روش `base + offset` عمل کنیم: مثلاً `*(x + 6)` (یعنی محتوای هفتمین خانه ی آرایه)

(۲) آدرس یک خانه ی آرایه نیز به طور مشابه به دو صورت می تواند بیان شود:

- a. از اندیس مربوطه استفاده کنیم. مثلاً `&x[6]` (یعنی آدرس هفتمین خانه ی آرایه)
- b. به روش `base + offset` عمل کنیم: مثلاً `(x + 6)` (یعنی آدرس هفتمین خانه ی آرایه)

۲. انجام دهید!

با توجه به کد داده شده در سمت چپ، دو قسمت جا افتاده در کد سمت راست را با استفاده از اشاره گر ها کامل کنید.

```
#include <stdio.h>
#define SIZE 4
int main () {
    int i, sum = 0;
    int num[SIZE];
    printf("Enter %d numbers:\n", SIZE);
    for (i = 0; i < SIZE; i++)
        scanf("%d", &num[i]);
    for (i = 0; i < SIZE; i++)
        sum += num[i];
    printf("Sum: %d\n", sum);
    return 0;
}
```



```
#include <stdio.h>
#define SIZE 4
int main () {
    int i, sum = 0;
    int num[SIZE];
    printf("Enter %d numbers:\n", SIZE);
    for (i = 0; i < SIZE; i++)
        scanf ("%d", ...); /* Complete this instruction */
    for (i = 0; i < SIZE; i++)
        sum += ...; /* Complete this instruction */
    printf("Sum: %d\n", sum);
    return 0;
}
```

قسمت ۲: نتایج به دست آمده را در کادر زیر بنویسید.

کد خواسته شده بصورت زیر خواهد بود:

```
#include <stdio.h>
#define SIZE 4
int main() {
    int i, sum = 0;
    int num[SIZE];
    printf("Enter %d number:\n", SIZE);
    for (int i = 0; i < SIZE; i++)
    {
        scanf_s("%d", num + i);
    }
    for (int i = 0; i < SIZE; i++)
    {
        sum += *(num + i);
    }
    printf("Sum: %d\n", sum);
    return 0;
}
```

۳. فکر کنید!



چگونه می‌توان یک نسخه‌ی دیگر از یک آرایه داشت؟ به نظر شما روش زیر پاسخ مناسبی برای این سوال است؟ پاسخ خود را توجیه کنید.

```
int main(){

    int arr[4] = { 1, 2, 3, 4 };
    int *arr_cpy;
    arr_cpy = arr;
    return 0;

}
```

قسمت ۳: نتایج به دست آمده و یافته‌های خود را در کادر زیر بنویسید.

خیر اما می‌توان کد را بصورت زیر اصلاح کرد:

```
int main() {
    int arr[4] = { 1, 2, 3, 4 };
    int arr_cpy[4];
    for (int i = 0; i < 4; i++)
    {
        *(arr_cpy + i) = *(arr + i);
    }
    return 0;
}
```

نکته: رشته‌ها که با نام دیگر `string` در زبان C شناخته می‌شوند علاوه بر آرایه‌ای از متغیرهای `char` به صورت `char*` نیز می‌توانند نمایش داده شوند (که در وقاع معادل یکدیگرند). برای درک بیشتر این مطلب کد زیر را مشاهده کنید.

```
char s1[10] = "Hello";
char* s2 = "Hello";
char* s3 = s1;
```

۴. انجام دهید!



می‌خواهیم تابعی به نام `compare` بنویسیم که با گرفتن دو رشته ی `first` و `second` تعیین کند که آیا این دو رشته برابرند یا خیر؟ در صورت مساوی بودن مقدار `true` و در غیر این صورت مقدار `false` برگرداند.

برای این کار مراحل زیر را طی کنید:

(۱) در تابع `main` دو رشته از کاربر بگیرید و آن‌ها را در آرایه‌هایی به طول ۷۰ بریزید.
یادآوری: برای خواندن رشته توسط تابع `scanf` به صورت زیر عمل کنید:

```
char first_array [70], second_array [70];
scanf("%s", first_array);
scanf("%s", second_array);
```

(۲) حال دو رشته را به عنوان ورودی به تابع `compare` دهید و مقدار بازگشتی را چاپ کنید.

راهنمایی:

```
int compare(char* first_array, char* second_array);
```

یک نمونه از اجرای برنامه فوق به صورت زیر است:

Input:

Hardware

Software

Output:

False

توجه: برای این که بررسی کنید ۲ آرایه برابرند یا نه، باید درون یک حلقه تمامی عناصر دو آرایه را نظیر به نظیر باهم مقایسه کنید. (در مورد رشته‌ها تا جایی پیش می‌رویم که به کاراکتر `null` یا پایان رشته برسیم).

به نظر شما، چگونه می‌توان تنها با یک پیمایش همزمان روی دو آرایه، هم طول و هم برابری کاراکترهای آنها را مقایسه کرد؟

قسمت ۴: موارد خواسته شده را انجام دهید. نتایج به دست آمده و همچنین یافته‌های خود را در کادر زیر بنویسید.

کد خواسته شده بصورت زیر خواهد بود:

```
int compare(char* first_array, char* second_array) {
    for (int i = 0; i < 70; i++)
    {
        if (first_array[i] != second_array[i])
        {
            return 2;
        }
    }
    return 1;
}

int main() {
    char first_array[70], second_array[70];
    gets(first_array);
    gets(second_array);
    int x = compare(first_array, second_array);
    if (x == 1)
    {
        printf("True");
    }
    else
    {
        printf("False");
    }
}
```

نکته: در کتابخانه‌ای به نام `string.h` مجموعه توابعی برای کار کردن با رشته‌ها نوشته شده اند که هم از نظر هزینه زمانی^۱ بهینه اند و هم کار شما در کار کردن با رشته‌ها را آسان می‌کند. (برای مطالعه‌ی بیشتر، می‌توانید عبارت `string.h` را در Google جستجو و توابع آن را بررسی کنید.)

← ۵. انجام دهید!

نکته: همان‌طور که پیشتر نیز دیده‌اید یکی از مزایای استفاده از اشاره‌گرها پاس دادن متغیرها به توابع به صورتی است که بتوان مقدار آن‌ها را در تابع تغییر داد.

نکته: یکی دیگر از مزایای استفاده از اشاره‌گرها پاس دادن آرایه‌ها به توابع است به صورتی که تنها نیاز است اشاره‌گر ابتدای آرایه را به تابع منتقل کرد. برای درک بهتر این مطلب به ساختار زیر توجه کنید. در هر دو ساختار زیر آرگومان ورودی تابع یک آرایه است.

```
int func(int *a);  
int func(int a[]);
```

شما قبلاً با مفهوم آرایه‌ی چند بعدی آشنا شده‌اید. در مورد رابطه‌ی آرایه‌های چند بعدی با اشاره‌گر مربوطه باید به این نکته توجه نمود که حافظه‌ی کامپیوتر مانند یک آرایه‌ی یک بعدی است. لذا برای شبیه‌سازی آرایه‌هایی با ابعاد بیش‌تر سطرها‌ی آن را پشت سر هم قرار می‌دهد و با استفاده از اشاره‌گر به آن‌ها دسترسی پیدا می‌کند. به همین دلیل جنس (Type) یک آرایه‌ی دو بعدی از `int**` معادل است.

در این قسمت بنا است تا معکوس یک ماتریس را بوسیله‌ی کار با آرایه‌های دو بعدی به این سبک حساب کنید. ابتدا فایل ضمیمه شده آزمایش را مشاهده نمایید. در این قسمت شما می‌بایست تا تابعی که در ابتدای فایل مذکور تنها اظهار آن آورده شده است، پیاده‌سازی کنید:

- تابع `calc_transposed_matrix`، با گرفتن یک آرایه به عنوان آرگومان اول و در نظر گرفتن آن به عنوان یک ماتریس، ترانپاده آن را وارد آرایه‌ای که به عنوان آرگومان دوم گرفته شده می‌نماید. توصیه می‌شود تمامی توابع را بررسی فرمایید.

¹ time complexity

قسمت ۵: آزمایش خواسته شده را انجام دهید . نتایج به دست آمده و یافته‌های خود را در کادر زیر بنویسید.

با تکمیل تابع گفته شده بصورت زیر ، معکوس ماتریس 3×3 محاسبه میشود:

```
void calc_transposed_matrix(double matrix[matrix_size][matrix_size],
double transposed_matrix[matrix_size][matrix_size]) {
    transposed_matrix[zero][zero] =
(matrix[one][one])*(matrix[two][two]) -
(matrix[one][two])*(matrix[two][one]);
    transposed_matrix[one][zero] = -
((matrix[one][zero])*(matrix[two][two]) -
(matrix[one][two])*(matrix[two][zero]));
    transposed_matrix[two][zero] =
(matrix[one][zero])*(matrix[two][one]) -
(matrix[one][one])*(matrix[two][zero]);
    transposed_matrix[zero][one] = -
((matrix[zero][one])*(matrix[two][two]) -
(matrix[zero][two])*(matrix[two][one]));
    transposed_matrix[one][one] =
(matrix[zero][zero])*(matrix[two][two]) -
(matrix[zero][two])*(matrix[two][zero]);
    transposed_matrix[two][one] = -
((matrix[zero][zero])*(matrix[two][one]) -
(matrix[zero][one])*(matrix[two][zero]));
    transposed_matrix[zero][two] =
(matrix[zero][one])*(matrix[one][two]) -
(matrix[zero][two])*(matrix[one][one]);
    transposed_matrix[one][two] = -
((matrix[zero][zero])*(matrix[one][two]) -
(matrix[zero][two])*(matrix[one][zero]));
    transposed_matrix[two][two] =
(matrix[one][one])*(matrix[zero][zero]) -
(matrix[zero][one])*(matrix[one][zero]);
}
```


می‌خواهیم تابعی به نام `Cyclic_Swap` تعریف کنیم به صورتی که سه متغیر را دریافت کنید و به صورت چرخش مقادیر آن‌ها را جابه‌جا کند. (مقدار متغیر اول در متغیر دوم، مقدار متغیر دوم در متغیر سوم و مقدار متغیر سوم در متغیر اول قرار داده شود). برای انجام این کار :

(۱) تابع `Cyclic_Swap` را با خروجی `void` و سه ورودی از جنس `int*` تعریف کنید.

(۲) عملیات جابه‌جایی گردشی را درون تابع انجام دهید.

(۳) در تابع `main` کد آزمایش برنامه را بنویسید و با دریافت ورودی مناسب، خروجی مناسب را چاپ نمایید.

قسمت ۶: موارد خواسته شده را انجام دهید. نتایج به دست آمده و یافته‌های خود را در کادر زیر بنویسید.

کد خواسته شده بصورت زیر خواهد بود:

```
void Cyclic_Swap(int *a, int *b, int *c)
{
    int d = *b;
    *b = *a;
    *a = *c;
    *c = d;
}

int main() {
    int X, Y, Z;
    printf("X = ");
    scanf_s("%d", &X);
    printf("Y = ");
    scanf_s("%d", &Y);
    printf("Z = ");
    scanf_s("%d", &Z);
    Cyclic_Swap(&X, &Y, &Z);
    printf("\nX = %d , Y = %d , Z = %d", X, Y, Z);
}
```

موفق باشید